

מ"ת 28178/01/14 - מדינת ישראל נגד עאיש אל סייד (עציר) - בעצמו, חאלד אלטראשן

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

12 פברואר 2014

מ"ת 28178-01-14 מדינת ישראל נ' אל סייד (עציר) ואח'

בפני כב' השופט נסר אבו טהה

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד רמי אלמכאווי

נגד

1. עאיש אל סייד (עציר) - בעצמו

ע"י ב"כ עו"ד עידו פורת

2. חאלד אלטראשן (שומר)

החלטה

1. זוהי בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, על רקע כתב האישום המייחס לו לכאורה באישום הראשון - עבירות של קשירת קשר לפשע, גניבה, עבירות בנשק - נשיאה, רכישה, החזקה, סחר בנשק. באישום השני - קבלת נכסים שהושגו בעוון, פגיעה ברכוש. באישום השלישי - שידול לביצוע עבירת גניבה.

2. כתב האישום בתמצית

א. בין המשיב לבין סאלח אלאטרש (להלן: "סאלח"), קיימת היכרות מוקדמת. במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, שירת סאלח כחייל בצה"ל בבסיס הצבאי "יפתח" (להלן: "הבסיס"). המשיב 2 לכתב האישום הינו אחיו של סאלח.

ב. המשיב במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, לפני יום 21.03.2013, פנה אל סאלח והציע לו, כי יגנבו בצוותא חדא מהבסיס, נשק וימכרו אותו בתמורה ל-20,000 ₪. בעקבות האמור, במסגרת הקשר במועד הנ"ל, נסעו המשיב וסאלח לבסיס ברכבו של המשיב. המשיב 1 המתין בסמוך לבסיס בעוד סאלח פנה לנשקיה והציג עצמו בפני האחראי כאימן אלקשחר, ונטל נשק מסוג רוסק M4 (להלן: "הנשק"). סאלח יצא מהבסיס, נכנס לרכב בו המתין המשיב 1 ונסעו לבאר-שבע. בשלב מסוים משיב 1 קיבל מהקונה 30,000 ₪ תמורת הנשק. מחצית הסכום מסר המשיב 1 לסאלח.

ג. באישום השני - נטען, כי במהלך חודש אפריל 2013, נטל סאלח אמצעי לראיית לילה, מסוג שפנפן חד עיני (להלן: "האמר"ל"), שהינו רכוש צה"ל, ומסר אותו למשיב 1 תמורת 2,500 ₪.

ד. באישום השלישי - נטען, כי במהלך חודש דצמבר 2013, שידל המשיב את סאלח לגנוב מהבסיס רימוני הלם תמורת ₪ 200 עבור כל רימון. סאלח נעתר לבקשתו ובתאריך 01.01.2014, נטל סאלח מהבסיס ארבעה רימוני הלם ומסר אותם בבאר-שבע לנאשם 2 לכתב האישום. הנאשם 2 הסליק את הרימונים באדמה. במסגרת החיפוש שנערך על ידי המשטרה, נתפסו הרימונים.

3. ב"כ המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה וכן לקיומה של עילת מעצר. יחד עם זאת, עתר להפנות את המשיב לקבלת תסקיר של שירות המבחן, בשים לב לגילו הצעיר ועברו הנקי. מנגד, ב"כ המבקשת עתר להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

4. תסקיר כאמור התקבל, ממנו עולה, כי המשיב בן 27, נשוי. נמנה למשפחה בת 12 נפשות. עזב את ספסל הלימודים בגיל צעיר כדי לסייע בפרנסת המשפחה. שירת בצבא כשנה וחצי בתפקיד גשש ולאחר מכן סיים את השירות על רקע בעיות רפואיות. לדברי המשיב, רעייתו והוא עוברים טיפולי פוריות וכתוצאה מכך שקע בחובות כלכליים רבים.

שירות המבחן התרשם מבחור שהתקשה לשמור על יציבות בחייו כגון במסגרת התעסוקתית והלימודית. התקשה להתייחס לחלקים הרגשיים בחייו. נוקט בדפוס מטשטש ומתקשה לבחון אפשרויות התנהגותיות נוספות בחייו. פועל מתוך מטרה מידתית לטפל בקשייו ולצמצם מצוקותיו. מתקשה לקבל גבולות חיצוניים, פועל גם מתוך טשטוש ערכי תוך פריצת גבולות. מכלול זה לשיטת שירות המבחן, מגבש רמת סיכון לחזרה להתנהגות פורצת גבולות מצד המשיב. עוד סבור השירות, כי המשיב יתקשה לאורך זמן לקבל גבולות חיצוניים המוצבים לו.

אשר לחלופת המעצר שנבחנה בדמות מעצר בית בבית חמו בפזורת שבט אלסייד - חורה - כביש ערד, בפיקוח חמו וכן פיקוחם של בני משפחה נוספים. שירות המבחן נפגש עם הערבים והתרשם מאנשים רציניים ואחראיים המגויסים לסייע למשיב. יחד עם זאת, ניכר, כי מתקשים להסתכל בעין ביקורתית על התנהלותו ולהכיר בקשיים כלשהם בהתנהלותו.

בסופו של יום, שירות המבחן סבור, כי החלופה שנבחנה לא יהיה בה כדי לתת מענה הולם לקשיים הנובעים מהתנהגותו של המשיב, ועל כן לא באו בהמלצה לשחרור.

5. ב"כ המשיב עתר חרף האמור בתסקיר, לשחרר את המשיב לחלופה שנבחנה, וזאת בשים לב, כי המשיב נעדר עבר פלילי, ניהל אורח חיים נורמטיבי עובר למעצרו, ואף שירת בצבא כגשש. המשיב ורעייתו מצויים בטיפול פוריות. אשר לנסיבות העבירות נטען, כי האישום המרכזי שעניינו סחר בנשק התרחש לכאורה בחודש מרץ 2013. באשר לחלופה נטען, כי שירות המבחן תיאר את הערבים שנבחנו כאנשים אחראיים ורציניים. עוד נטען, כי שירות המבחן לא התרשם

מרמת סיכון גבוהה ברמה שלא ניתן להסתפק בחלופה.

6. ב"כ המבקשת מנגד, עתר להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים, הן בשל אופי העבירות שמקימות חזקת מסוכנות סטטוטורית והן בשל התמשכות. עוד עמד ב"כ המבקשת על האמור בתסקיר שירות המבחן בדבר רמת הסיכון הנשקפת מהמשיב על רקע אופיו והתנהגותו והקושי שלו לקבל גבולות חיצוניים שמוצבים לו. ב"כ המבקשת הפנה לאסופה של פסיקה שהתווה בית המשפט העליון בעבירות נשוא כתב האישום, כי דינם של העוסקים בסחר בנשק להיעצר עד תום ההליכים, למעט מקרים חריגים ומיוחדים. נטען, כי המקרה שלפנינו אינו נמנה על אותם חריגים, וביתר שאת נוכח האמור בתסקיר.

7. לאחר שהקשבתי לטיעוני ב"כ הצדדים, ועיינתי בתסקיר שירות המבחן, לא שוכנעתי שיש בחלופה שמציע הסנגור ואשר נפסלה על ידי שירות המבחן כדי להשיג את תכלית המעצר ובהעדר נסיבות מיוחדות וחריגות, ובשים לב לסוג העבירות המיוחדות למשיב, הנני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

ניתנה והודעה היום י"ב אדר תשע"ד, 12/02/2014 במעמד הנוכחים.

נסר אבו טהה, שופט